

Töprengések narancsszín ágyon

KÖNYVKRITIKA - AZ ÉS KÖNYVE - LXV. évfolyam, 3. szám, 2021. január 22.

Az ÉS könyve januárban – *Frank O'Hara: Töprengések vészhelyzetben. Fordította Gerevich András, Krusovszky Dénes. Az eredetivel egybevetette Orzóy Ágnes. Az utószót írta Krusovszky Dénes. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2020, 80 oldal, 2699 Ft*

O'Harát avantgárd költőnek mondják, én nem látom ezt az avantgárdot, még a „kiáltás-típusú” neoavantgárd programpoézis lelkülete is elszállt a Töprengések vészhelyzetben című kötetből, de talán a teljes életműből is. A Sziget Könyvkiadó szép költészeti sorozatának Beatköltők című antológiájába Ferencz Győző hét O'Hara-verset válogatott be: Nagy László, Somlyó György és Kántor Péter fordításait. Mivel O'Hara költészete a beatköltészet pszichedelikus extatikusságától és akciólendületétől idegen, különleges szigetnek hat még ebben a kötetben is. Bakucz József 1972-ben írt szellemes amerikai helyzetjelentésében az Új Látóhatár hasábjain O'Harát a „Kompulzív Riporterek” költői csoportosulásához sorolja, és elkülöníti mind a Ginsberg-címkés „Polémikus Üvöltők”, mind a „Vallomásos Szenvedők” irányzatától. Noha Bakucz nem hagyományos irodalomelméleti fogalomkészletet használt, alighanem ő találta meg a legjobb terminust arra a költői programra, ami az O'Hara-versekből sugárzik.